

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

La idea d'Europa

de **George Steiner**

Traducció de **Víctor Compta**

Direcció: **Òscar Intente**

Del 02/05/11 al 10/05/11
2, 3, 9 i 10 de maig a les 22h

Fitxa artística:

del 02/05/11 al 10/05/11
2, 3, 9 i 10 de maig a les 22h

Autor: **George Steiner**

Traductor: **Víctor Compta**

Director: **Òscar Intente**

Intèrprets:

Actor: **Òscar Intente**

Músic: **Ferran Martínez**

Il·luminació: **Josep M. Cadafalch**

Pintura: **Octavi Intente**

Preu: 12€

Durada: 60 minuts aprox.

Agraïments: **Gemma Soler, Teatre Nacional de Catalunya, Institut Nexus, Rob Riemen, Andreu Rifé i Pilar Pla.**

Una coproducció d'Inútils Mots i el Centre d'Arts Escèniques de Terrassa

Sobre l'espectacle:

1.

La idea d'Europa és el títol d'un llibret de George Steiner sobre el fet europeu, que és sobretot una història de la civilització.

Ens parla d'un cansament de la mateixa història, que ens cau com un pes al damunt, amb episodis d'una atrocitat brutal, alhora que també és, però, un territori de conquesta individual i col·lectiva. Ens alerta del perill d'un ensopiment que caldrà combatre amb els valors nascuts amb la idea de la Raó.

El geni d'Europa, diu Steiner, és el de la diversitat. L'objectiu, la unió. Com lliga una cosa amb l'altra?

Cal encarar amb coratge els nous reptes i analitzar el paper de la religió cristiana en el foment de l'odi al jueu, un verí que ha fet molt de mal en l'ànima europea.

Cal assumir amb responsabilitat la pròpia història per poder projectar una idea de futur.

No serà fàcil.

Qui parla, però, no és un filòsof assegut en un cafè, sinó una figura també molt lligada a la idea d'Europa: el captaire que truca a la porta, el rodamón que pot ser un agent diví o demoníac disfressat i que ha arribat a peu.

2.

En un món absolutament desajustat i en acceleració constant cap al desconegut, on creix la incertesa i la por i on res ja no és ni serà com era, potser convé començar a demanar-se si no caldria treballar per mantenir una certa civilitat, la capacitat de convivència que en alguns moments hem arribat a aconseguir a Europa.

Mentre puguem seguir parlant els uns amb els altres, mentre el llenguatge no ens falli, podrem discrepar amb elegància des de pols oposats. Amb ironia.

Perquè ja sabem que la cultura no ens lliura de la barbàrie, però la ignorància segur que ens hi porta més de pressa.

Per no deixar-se arrossegar per la demagògia de líders que donen respostes amb massa facilitat, contra la mediocritat que s'imposa, potser cal acceptar que "democràcia" i "aristocràcia" no són termes oposats, que "elitisme" vol dir fer-se responsable del bo i millor de l'esperit humà: el coneixement, les idees, el significat de les paraules, l'art, la noblesa d'esperit. Que vol dir, com explica Goethe, ser respectuós envers el que és diví, envers la natura, envers els nostres congèneres i envers la nostra pròpia dignitat humana.

Així doncs, fem un cafè i, des del respecte, parlem. O escoltem, que és una forma de parlar.

L'autor:

George Steiner

(París, 1929)

Fill de pares d'origen jueu austríac, es va educar en alemany i francès, tot i que posteriorment, quan el 1940 la família es va traslladar als Estats Units fugint del règim nazi, va adoptar l'anglès com a llengua habitual.

Llicenciat en literatura per la Universitat de Chicago i doctorat per la Universitat d'Oxford, va ensenyar en algunes de les millor universitats d'Europa i els Estats Units (com ara Princeton, Innsbruck o Cambridge)

abans d'establir-se a la Universitat de Ginebra, on va ensenyar Literatura Comparada del 1974 al 1994. La seva obra com a crític tendeix a l'exploració de temes culturals i filosòfics d'interès permanent i ha exercit una important influència en el discurs cultural públic dels últims anys del segle XX i inicis del XXI. Guardonat amb el premi Príncep de Asturias de Comunicació i Humanitats l'any 2001, actualment encara col·labora en revistes i diaris del prestigi de *The New Yorker*, *The Times Literary Supplement* i *The Guardian*. George Steiner és, en definitiva, un intel·lectual de talla mundial, una mena d'enciclopèdia vivent i dinàmica on el saber es barreja permanentment amb la curiositat i el dubte. Un humanista del segle XXI.

L'actor:

Òscar Intente

Llicenciat en Art Dramàtic per l' Institut del Teatre de Barcelona

Últims espectacles:

2011 *La presa* de Conor McPherson. Direcció de Ferran Utzet. La Perla 29/Biblioteca de Catalunya.

2010

La idea d'Europa, de George Steiner. Dir. d'Òscar Intente. Inútils Mots/Centre d'Arts Escèniques de Terrassa.

Angelus Novus, de Juan Mayorga. Dir. Miquel Àngel Fernández. Centre d'Arts Escèniques de Reus.

La conquesta del pol sud, de Manfred Karge. Dir. de Carles F. Giua. Temporada Alta/Sala Beckett.

2009

El rei Lear, de William Shakespeare. Dir. d'Oriol Broggi. Biblioteca de Catalunya i gira.

2008

Cartones, de Manel Veiga. Dir. Víctor Àlvaro. Teatre del Raval, Barcelona.

K.L.Reicht de Joaquim Amat-Piniella. Dir. de Frederic Roda. Teatre de Ponent, Granollers. Gira per Catalunya.

Quid Pro Quo de Gerard Vázquez. Dir. G. Vázquez. Versus Teatre, Barcelona.

2007

Poema de Nadal, de Josep Maria de Sagarra. Dir. Esteve Polls. Teatre Nacional de Catalunya. Catedrals de Girona i Tarragona.

Una nevera no és un armari de Miquel Argüelles. Dir. de Jordi Valls. Teatre de Ponent/Centre d'Arts Escèniques de Reus.

La indiana, d'Àngels Aymar. Dir. De Júlio Alvarez. Teatre Tantarantana/Teatre Nacional de Catalunya

2006

Mort sobtada, d'Eduardo Alonso. Direcció de Frederic Roda. Teatre de Ponent. Gira per Catalunya i Palma

Arriba una cançó d'Oriol Broggi i Jaume Sisa. Dir: Oriol Broggi. Centre d'Arts Escèniques de Terrassa.

L'idiota de Zeno Bianu, segons Dostoievski. Dir, d'Antoni Simón. Temporada Alta, Girona/Festival de Màlaga/Teatres de la Generalitat Valenciana. Teatre Talia, València.

2005

Raccord, de Rodolf Sirera. Dir, de Carme Portacelli. Teatre Nacional de Catalunya. Teatre Rialto, València.

Obra vista, de Jordi Prat i Coll. Dir, de Jordi Part i Coll. Sala Beckett. BCN

2004

Per què te'n vas? D'Oriol Broggi, amb Jaume Sisa. Dir: Oriol Broggi. Teatre Alegria de Terrassa.

2003

Conte d'hivern, de William Shakespeare. Dir, d'Anna Estrada. Sala Beckett. BCN
Ca lluny, redéu..!, diversos poetes catalans. Dramatúrgia, direcció i interpretació d'Òscar Intente. Música de Quico Mampel. Gira per Catalunya i Balears.
Els ulls de l'etern germà, d'Stefan Zweig. Dir, d'Oriol Broggi. Sala Beckett. BCN. Projecte Alcover.

2002

El cas Gaspard Meyer de Jean Yves Picq. Dir, Toni Casares, Sala Beckett. BCN
Refugiats, de Sergi Pomper Mayer. Dir, de David Plana. Teatre Nacional de Catalunya.
L'enfonsament del Titanic de Hans Magnus Enzensberger. Dir, de Rafel Duran. Sitges Teatre Internacional, Govern Balear, GREC-02

2001

Caos dempeus, de Veronique Olmi. Dir, d'Esteve Polls. Versus Teatre. BCN

2000

Històries d'amor, de Toni Cabré. Dir, de Toni Casares. Teatre Nacional de Catalunya.
La plaça dels herois, de Thomas Bernhard. Dir, d'Ariel Garcia Valdés. Teatre Nacional de Catalunya.
La màquina d'aigua, de David Mamet. Dir, d'Àlex Rigola. Sala Beckett. BCN

1999

La barca nova, d'Ignasi Iglésias. Dir, de Joan Castells. Teatre Nacional de Catalunya.
Les set portes de Botho Strauss. Dir, de Moisès Maicas. Artenbrut. BCN
Un western jueu de George Tabori. Dir, d'Antoni Simón. Teatre Tantarantana. BCN

1998

La senyoreta Júlia, d'August Strindberg. Dir, d'Antoni Simón. Teatre Tantarantana. BCN
Maleïts, de Josep Pere Peyró. Dir, de J.P.Peyró. Sitges Teatre Internacional/Centre Dramàtic del Vallès. Festival d'Estiu de Barcelona GREC, Fira de Tàrraga.
L'auca del Senyor Esteve, de Santiago Rusiñol. Dir d'Adolfo Marsillach. Teatre Nacional de Catalunya.

1997

La felicitat Ha-Ha, d'Alfredo Bryce-Echenique. Dir, de Fausto Carrillo. La Cuina, BCN.

Monòleg premiat com a millor interpretació masculina a la III Mostra de Teatre breu de Barcelona.

Direcció:

En el camp de la direcció escènica, ha dirigit una adaptació pròpia de "*El Petit Príncep*" d'Antoine de Saint Exúpery titulada "*Léon al desert dels prínceps*", una posada en escena del "Conte de Babar" amb la música de Francis Poulenc i l'espectacle poètic "*Ca lluny, reDéu...!*" on també hi fa d'actor i la dramatúrgia.

Cinema i TV:

En televisió ha participat a les sèries "Ermessenda", "La Riera", "Vendelplà", "Històries del zoo" i "Setze dobles" de TV3.

També participa en diversos documentals com a doblador; "*Explica'ns la teva vida*", "*30 minuts*"... En cinema ha participat recentment en l'òpera prima de Mar Coll, "Tres dies amb la família". Anteriorment a "L'orquestra de les estrelles" d'Eduard Cortès i "La compasió del diable" de Francisco G. Siurana.

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalí 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat

info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

segueix-nos també al facebook

Espai subvencionat per:

Amb el suport de:

MANNERS →
TRADUCCIONS I CORRECCIONS

